Załącznik nr 2 do wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego

Autoreferat

1. **Imię i Nazwisko:** Anna Skolimowska
2. **Posiadane dyplomy, stopnie naukowe:**

2000, doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, stopień uzyskany na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego na podstawie rozprawy pt. *Łacińskie listy Jana Dantyszka z roku 1537. Edycja krytyczna, problemy metodologiczne*, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Jerzego Axera, recenzenci: prof. dr hab. Juliusz Domański, prof. dr hab. Janusz Małłek, prof. dr hab. Andrzej Borowski. Zasadnicza część rozprawy została opublikowana jako *Ioannes Dantiscus' Latin Letters, 1537,* Transcription from manuscript, commentary and annotations by Anna Skolimowska, ISBN 83-88857-81-9, Warsaw-Cracow, OBTA-PAU, 2004, series: *Corpus Epistularum Ioannis Dantisci*, ed. Jerzy Axer with collaboration of Anna Skolimowska, vol. 1/1

1992, magister filologii klasycznej, tytuł uzyskany w Instytucie Filologii Klasycznej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego na podstawie pracy magisterskiej pt. *Z archiwum Mikołaja Serafina – żupnika wielickiego i bocheńskiego – wybór korespondencji z lat 1441-1459*, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Jerzego Axera, recenzent: dr Jerzy Mańkowski

3. **Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych:**

1992-2000
starszy referent inżynieryjno-techniczny w Zakładzie Edytorstwa Greckiego i Łacińskiego, w Instytucie Filologii Klasycznej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego
2001, 1 stycznia – 30 września
młodszy specjalista naukowo-techniczny w Ośrodku Badań nad Tradycją Antyczną w Polsce i w Europie Środkowowschodniej Uniwersytetu Warszawskiego (OBTA UW)
od 1 października 2001
adiunkt w OBTA UW, przekształconym kolejno w roku 2008 w Instytut Badań Interdyscyplinarnych "Artes Liberales" (IBI AL) UW, i w roku 2012 – w Wydział "Artes Liberales" (WAL) UW; kierownik Pracowni Edytorstwa Źródeł IBI AL UW, a następnie WAL UW.

4. **Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.):**

a) tytuł osiągnięcia naukowego:

"Ioannes Dantiscus' correspondence with Alfonso de Valdés. Supplement: Ioannes Dantiscus' correspondence with Juan de Valdés and Mercurino Arborio di Gattinara" , Transcription from manuscript, commentary and annotations by Anna Skolimowska, AL-PAU, Warsaw-Cracow, 2013, ss. 444 + 10 ss. nlb. (wkładka ilustracyjna), seria: Corpus Epistularum Ioannis Dantisci, vol. 2/3, (ISBN 978-83-7676-167-1)

b) (autor/autorzy, tytuł/tytuły publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa):

autor: Anna Skolimowska

tytuł: "Ioannes Dantiscus' correspondence with Alfonso de Valdés. Supplement: Ioannes Dantiscus' correspondence with Juan de Valdés and Mercurino Arborio di Gattinara"

rok wydania: 2013

nazwa wydawnictwa: AL-PAU

c) omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.

Ww. praca zawiera krytyczną i obszernie skomentowaną edycję 95 łacińskich tekstów źródłowych, pochodzących z lat 1524-1533, spośród których 50 zostało w niej po raz pierwszy opublikowanych *in extenso*. Zrąb publikacji stanowi korespondencja Jana Dantyszka – humanisty, autora wierszy nowołacińskich uwieńczonego laurem poetyckim przez cesarza Maksymiliana I, publicysty i wybitnego dyplomaty w służbie królów polskich – z sekretarzem kancelarii cesarskiej do spraw korespondencji łacińskiej, Alfonsem de Valdés (72 listy i jeden załącznik do listu w postaci nieznanego wcześniej wiersza Dantyszka). Jako suplement opublikowałam korespondencję Dantyszka z bratem Alfonsa, Juanem de Valdés (1 list) i z przełożonym Alfonsa, wielkim kanclerzem cesarza Karola V, Mercurino Arborio di Gattinarą (8 listów). W aneksie zamieściłam ponadto 12 mów i memoriałów dyplomatycznych Dantyszka, na które Valdés i Gattinara formułowali odpowiedzi jako urzędnicy kancelarii cesarskiej (aneks obejmuje również te odpowiedzi), a także list wstępny Hilariusa Bertholfa do opracowanej przez niego edycji zbioru epitafiów dla Mercurino Gattinary (Antwerpia, 1531).
Praca została opublikowana w języku angielskim. Teksty źródłowe podano w języku oryginalnym, tj. po łacinie (jeśli nie liczyć kilku drobnych wtrętów hiszpańskich i starogreckich). Publikowane listy zostały opatrzone dokładnymi streszczeniami, które w warstwie treściowej z powodzeniem pełnią rolę przekładów.
Obszerny, ponad stustronicowy wstęp do edycji obok niezbędnych informacji źródłoznawczych zawiera studium, dotyczące relacji Jana Dantyszka z Alfonsem de Valdés.
Książka stanowi w istocie opracowanie kontaktów Jana Dantyszka z erazmianistami, sprawującymi najwyższe urzędy w kancelarii cesarza Karola V. Zarówno opublikowane teksty źródłowe, jak i ich interpretacje, zawarte we wstępie i komentarzu do tomu, rzucają zupełnie nowe światło na takie kwestie jak m.in.:

- zażyłe kontakty Dantyszka z hiszpańskim kręgiem erazmianistów,
- udział Dantyszka jako cenionego stylisty łacińskiego, a przy tym osoby zaufanej, w formułowaniu tekstów propagandowych, wychodzących z kancelarii cesarskiej,
- zakres, w jakim autorstwo tychże tekstów propagandowych można przypisać Alfonsowi de Valdés,
- udział Alfonsa de Valdés w pracach redakcyjnych nad edycją korespondencji Pietro Martire d'Anghiery (wyd. Alcalá de Henares, 1530),
- satyra polityczna i obyczajowa w twórczości literackiej Dantyszka
    - nowoodkryty, liczący 28 dystychów, złośliwy epigramat pt. *Ad Lalemantum*, wymierzony w osobistego przeciwnika Alfonsa de Valdés, Jeana Lalemanda
    - *Pasquillus* – zaginiony tekst Dantyszka

- kampania propagandowa Dantyszka na rzecz obrony tureckiej polityki króla Zygmunta I

Warto podkreślić, iż prezentowany materiał źródłowy był do tej pory znany jedynie fragmentarycznie, głównie (jeśli pominąć cenne, ale nie w pełni kompletne i nie podające pełnego tekstu źródłowego, regesty Henry De Vochta) z pozbawionych aparatu krytycznego i opatrzonych szczątkowym zaledwie komentarzem publikacji XIX-wiecznych, oraz z ich późniejszych przedruków. Do tego rodzaju przedruków należy niestety również stosunkowo nowa publikacja dzieł wszystkich Alfonsa de Valdés (Alfonso de Valdés, *Obra completa*, vol. 1, wyd. Ángel Alcalá Galve, Madrid, 1996). Mimo iż wydawca hiszpański aspiruje do kompletności, edycja ta zawiera zaledwie 42 spośród zachowanych 72 listów z korespondencji Valdésa z Dantyszkiem i w żaden sposób nie uzupełnia niedostatków wcześniejszych wydań. Za jeden z ważniejszych spośród tych niedostatków uważam brak wydatowania listów, które Valdés i Dantyszek wymieniali, przebywając na dworze cesarskim. Data nadania listu była przez nadawcę zazwyczaj pomijana, jeżeli od adresata dzieliła go odległość na tyle niewielka, że list dochodził tego samego dnia, w którym był napisany. Takich listów w omawianej korespondencji jest aż 52. Moim istotnym wkładem jest zatem propozycja rekonstrukcji ich datacji. W oparciu o treść i formę listów, oraz o drobiazgowe analizy historyczne (m.in. szczegółowe zestawienie itinerariów Jana Dantyszka oraz dworu cesarskiego w latach 1526-1532, opublikowane jako ostatnia pozycja aneksu na stronach 375-395), w większości przypadków udało mi się znacząco zawęzić zakresy datacji, proponowane przez wcześniejszych wydawców, a także dokonać wielu zupełnie nowych ustaleń chronologicznych.
Dodatkowym efektem przeprowadzonych przeze mnie analiz jest także rewizja niektórych funkcjonujących w dotychczasowej historiografii europejskiej i amerykańskiej poglądów na szczegóły biografii braci Alfonsa i Juana de Valdés – filarów stronnictwa erazmiańskiego na Półwyspie Iberyjskim, a przy tym cenionych pisarzy, autorów łacińskich i hiszpańskich tekstów literackich i paraliterackich (warto podkreślić, iż Juan de Valdés jest przez badaczy uważany za najznakomitszego pisarza hiszpańskojęzycznego do czasów Cervantesa). Szczegóły te dotyczą roku urodzenia i problematycznej dotychczas kwestii bliźniactwa Alfonsa i Juana, kwestii rzekomego zaangażowania Juana w prace kancelarii cesarskiej w funkcji sekretarza Alfonsa, oraz okoliczności śmierci Alfonsa (tu, obok źródeł epistolograficznych i epigraficznych, wykorzystałam także wcześniej przeze mnie odkryte i opublikowane poetyckie epitafium dla Alfonsa autorstwa Dantyszka, patrz nr 28 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych).
Podczas opracowywania tomu przeprowadziłam kwerendy archiwalne i biblioteczne m.in. w Madrycie, Uppsali, Wiedniu i Berlinie. Bibliografia pracy zawiera 45 sygnatur rękopiśmiennych jednostek archiwalnych, przechowywanych w 25 archiwach oraz 223 publikacje o charakterze źródeł i opracowań.
Do analiz biograficznych wykorzystałam również bardzo słabo znane, nie funkcjonujące praktycznie w dotychczasowej biografistyce braci Valdés oraz Gattinary źródła epigraficzne i ikonograficzne. Są to: portret olejny Alfonsa de Valdés, trzymającego w ręku medal przedstawiający kanclerza Mercurino Gattinarę, namalowany prawdopodobnie przez Jana Cornelisza Vermeyena; medale Valdésa i Gattinary, wykonane przez Christopha Weiditza; pieczęcie sygnetowe Valdésa (herbowa oraz *intaglio*) i Gattinary (herbowa); tablica nagrobna Valdésa (znana dotychczas tylko w wąskim kręgu epigrafików wiedeńskich). Wszystkie te źródła zostały zreprodukowane w tomie, dzieki czemu mają szansę wejść do szerszego obiegu naukowego.
Bardziej odległym celem opracowania kontaktów Dantyszka z braćmi de Valdés i Gattinarą było zgromadzenie i wstępna analiza materiału do dalszych studiów literaturoznawczych i

kulturoznawczych. W oparciu o obfitą korespondencję (ponad 6000 zachowanych listów) oraz teksty publicystyczne i poetyckie Dantyszka, planuję w przyszłości szersze opracowanie, które pozwoliłoby na dookreślenie tożsamości tego wybitnego humanisty-erazmianisty w relacji z władzą polityczną i religijną.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo – badawczych.

5.1. Udział i kierowanie programem badawczym „Rejestracja i Publikacja Korespondencji Jana Dantyszka (1485-1548)"

Mój dorobek naukowy stanowią przede wszystkim prace z zakresu edytorstwa źródeł oraz ich wszechstronnej interpretacji. Szczególną uwagę poświęcam wydawaniu i analizie korespondencji renesansowej. Od roku 1992 współpracuję z realizowanym na Uniwersytecie Warszawskim programem badawczym „Rejestracja i Publikacja Korespondencji Jana Dantyszka (1485-1548)", którym kieruję od czasu uzyskania stopnia naukowego doktora w roku 2000. Obecnie program ten realizowany jest w Pracowni Edytorstwa Źródeł Wydziału „Artes Liberales" UW, której jestem kierownikiem od momentu jej powstania w roku 2008 w ramach tworzenia struktury ówczesnego Instytutu Badań Interdyscyplinarnych „Artes Liberales" UW. Program nadzorowany jest przez Międzynarodową Radę Naukową, kierowaną przez prof. Jerzego Axera, w której skład wchodzą m.in. przedstawiciele podobnych projektów edytorskich z Polski (*Akta Stanów Pruskich*), Niemiec (korespondencja Albrechta Hohenzollerna), Szwecji (korespondencja Axela Oxenstierny), Austrii (*Regesta Imperii*) i Belgii (korespondencja Justusa Lipsiusa).
Korespondencja Dantyszka, wybitnego polskiego dyplomaty czasów zygmuntowskich, humanisty i poety, stanowi największy zbiór listów, powstały w Europie Środkowowschodniej czasów Renesansu. Zbiór ten dokumentuje relacje dworu królów polskich z całą Europą oraz funkcjonowanie międzynarodowej *Respublica Litteraria*, ze szczególnym wyeksponowaniem miejsca elit polskich w tej wspólnocie. Przedmiot badań, metoda i sposób publikacji wyników sprawiają, że jest to w chwili obecnej jeden z najambitniejszych w nauce europejskiej projektów prac nad korespondencją wczesnonowożytną. Jego realizacja istotnie wzbogaca bazę źródłową umożliwiającą interpretację i rozumienie dziedzictwa kultury polskiej.
Program rozwija się obecnie dwutorowo.

5.1.1. Seria drukowana *Corpus Epistularum Ioannis Dantisci*

Pierwsza ścieżka to tradycyjna publikacja drukowana serii *Corpus Epistularum Ioannis Dantisci,* która ukazuje się od roku 2004 pod redakcją naukową Jerzego Axera i moją, we współpracy wydawniczej Uniwersytetu Warszawskiego i Polskiej Akademii Umiejętności. Seria jest objęta patronatem Union Académique Internationale (UAI, projekt nr 65). W czterech częściach źródłowych serii zaplanowano conajmniej piętnaście tomów tekstów źródłowych i inwentarzy. W części piątej, zatytułowanej *Respublica Litteraria in Action,* prezentowane są studia i dyskusje wokół publikowanych źródeł. **Dotychczas ukazało się siedem tomów** (nr 1, 2, 4, 7, 8, 12, 13 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych)**, w tym 3 tomy tekstów źródłowych, 2 tomy inwentarzy oraz 2 tomy studiów i komentarzy.** Jestem wyłącznym wydawcą dwóch tomów tekstów źródłowych i autorką dwóch artykułów w części piątej (nr 19, 27 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych) oraz współwydawcą jednego tomu inwentarza i współautorką dwóch artykułów w części piątej (nr 17, 18 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych).

5.1.2. Publikacja internetowa *Corpus of Ioannes Dantiscus' Texts and Correspondence / Korpus Tekstów i Korespondencji Jana Dantyszka*

Drugą ścieżką programu jest publikacja internetowa, zatytułowana *Corpus of Ioannes Dantiscus' Texts and Correspondence / Korpus Tekstów i Korespondencji Jana Dantyszka* (nr 5, 6 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych). Jestem główną autorką koncepcji oraz wykonawcą dużej części prac w ramach tej zespołowej publikacji, w której opracowywaniu wzięło dotychczas udział kilkanaście osób. W skład tego interdyscyplinarnego zespołu wchodzą filologowie, historycy i informatycy. Mój udział (niemożliwy do precyzyjnego wydzielenia) oceniam na około 30-40% całości prac.
U podstaw tej publikacji leżał trzyletni grant, uzyskany przeze mnie w roku 2007 w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego na internetową publikację *Korpusu Tekstów Łacińskich Jana Dantyszka*. *Korpus* ten został opublikowany w roku 2010 i stanowił punkt wyjścia do publikacji *Corpus of Ioannes Dantiscus Texts and Correspondence*, która w ostatecznym kształcie ma składać się z trzech części:

1) *Corpus of Ioannes Dantiscus' Correspondence / Korpus Korespondencji Jana Dantyszka*
   Ta część ma obecnie formę bazy danych, zatytułowanej *Ioannes Dantiscus' Correspondence / Korespondencja Jana Dantyszka*. Zawiera ona inwentarz całej korespondencji (do chwili obecnej zarejestrowano 6146 listów), który obejmuje następujące dane: nadawca, adresat, incipit, datacja, dane o źródłach, dane o publikacjach drukiem, facsimilia źródeł prymarnych. Wszystkie listy łacińskie Dantyszka są również prezentowane w przeszukiwalnej wersji pełnotekstowej. Teksty pozostałych listów są systematycznie dodawane. W przyszłości, kiedy wszystkie listy zostaną opracowane w wersji pełnotekstowej, część ta przekształci się w *Korpus Korespondencji Dantyszka*.
2) *Corpus of Ioannes Dantiscus' LatinTexts / Korpus Tekstów Łacińskich Jana Dantyszka* prezentuje 778 listów, 106 wierszy, 7 mów, 15 memoriałów i 36 dokumentów napisanych przez Dantyszka w języku łacińskim.
3) *Corpus of Ioannes Dantiscus' German Texts / Korpus Tekstów Niemieckich Jana Dantyszka* pozostaje obecnie w fazie opracowania wstępnego. Korpus ten przyjmie formę analogiczną do istniejącego już Korpusu Tekstów Łacińskich i będzie prezentował 917 listów niemieckich pióra Dantyszka oraz 41 wystawionych przez niego w tym języku dokumentów.

Corpus of Ioannes Dantiscus Texts and Correspondence jest obecnie opracowywany w oparciu o pięcioletni grant uzyskany przeze mnie w roku 2012 ramach Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki.
Do prezentacji tekstów źródłowych specjalnie zaprojektowany został system cyfrowej rejestracji i anotacji korespondencji renesansowej, oparty na standardzie tekstu kodowanego TEI oraz na systemie relacyjnych baz danych SQL z interfejsem w języku polskim i angielskim. Zastosowanie nowatorskich narzędzi pozwala na publikację w szerokim dostępie internetowym łatwo przeszukiwalnych komentowanych tekstów źródłowych i ich inwentarzy. Jak już wspomniałam, edycja ta zakłada publikację inwentarzy oraz pełnego tekstu całej korespondencji Dantyszka a także wszystkich pozostałych tekstów jego autorstwa. Charakter publikacji internetowej pozwala na udostępnianie części źródeł jeszcze przed zakończeniem prac edytorskich, a następnie na dodawanie kolejnych tekstów oraz wprowadzanie udoskonaleń i poprawek do tych już opublikowanych.

5.1.3. Studia z zakresu paleografii, źródłoznawstwa i edytorstwa naukowego

Edytorstwo naukowe, zarówno zajmujące się tekstami literackimi, paraliterackimi, jak i *stricte* dokumentacyjnymi, wymaga pogłębionej refleksji teoretycznej. Jest ona niezbędna do wydobycia w edycji indywidualnych, immanentnych cech poszczególnych tekstów. Kwestie te były przeze mnie analizowane i ogłaszane w licznych komunikatach, dotyczących postępów prac nad korespondencją Dantyszka (nr 15, 18, 20, 21, 24, 27, 33, 35, 36 w

załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych). Szczególną uwagę chciałabym zwrócić na trzy teksty z tego zakresu:

1. Obszerne studium dotyczące metodologii edycji brulionów listów, które zamieściłam we wstępie do tomu 1/1 serii *Corpus Epistularum Ioannis Dantisci* (nr 4 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych; jeszcze przed publikacją opracowanie to było podstawą mojego doktoratu).
2. Artykuł recenzyjny z 18 tomu *Acta Tomiciana*, w którym przedstawiłam niemal 150-letnią historię histrię tej serii i wyraziłam swoje poglądy na kluczowe kwestie źródłoznawcze i edytorskie (nr 41 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych).
3. Zestawienie rąk 58 pisarzy (w tym 6 znanych z imienia), pozostających w służbie Jana Dantyszka, na podstawie źródeł do jego korespondencji (opracowane wspólnie z Katarzyną Jasińską-Zdun, nr 17 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych).

5.1.4. Studia literaturoznawcze, kulturoznawcze i historyczne wokół korespondencji i tekstów Dantyszka

List jako tekst paraliteracki dostarcza ciekawego materiału do studiów nad językiem i warsztatem pisarskim nadawcy. W ramach prac nad korespondencją Dantyszka zajmowałam się takimi zagadnieniami, jak funkcja przysłów i wyrażeń przysłowiowych w konstrukcji listu ze szczególnym uwzględnieniem wpływu *Adagiów* Erazma z Rotterdamu, oraz rola nazw geograficznych, terminologii dotyczącej władzy i biblijnego kodu kulturowego w komunikacji autora tekstu z jego odbiorcą (nr 16, 23, 31 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych). W oparciu o wzmianki w listach udało mi się także odkryć kilka nieznanych dotąd wierszy autorstwa Dantyszka.
Opublikowałam kilka przyczynków, dotyczących współpracy Dantyszka jako biskupa w Prusach Królewskich z kanonikami kapituły warmińskiej, ze szczególnym uwzględnieniem osób Mikołaja Kopernika i Stanisława Hozjusza (nr 14, 26, 29 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych). Zajmuję się również badaniem kontaktów Dantyszka ze współczesnymi mu reformatorami religijnymi (nr 19 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych). Ogłosiłam wstępne studium, dotyczące zainteresowań bibliofilskich Dantyszka (nr 25 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych), które traktuję jako punkt wyjścia do projektowanej w przyszłości rekonstrukcji biblioteki Dantyszka na podstawie znaków własnościowych (noty proweniencyjne, ekslibrisy) oraz wzmianek w korespondencji. Jestem także autorką wstępu historycznego do edycji testamentu córki Dantyszka Juany (nr 34 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych).

5.2. Inne projekty edytorskie

5.2.1. Korespondencja Mikołaja Serafina

Wraz z interdyscyplinarnym zespołem, w którego skład weszli także Waldemar Bukowski (IH PAN) i Tomasz Płóciennik (UW), opracowałam dwujęzyczną (tekst oryginalny i przekład polski) edycję zbioru listów z archiwum żupnika krakowskiego Mikołaja Serafina z lat 1437-1459. Zbiór ten, złożony z 44 oryginalnych listów łacińskich, 1 czeskiego i 1 włoskiego, stanowi unikatowy na terenie Polski zabytek wczesnej korespondencji prywatnej i przynosi cenne uzupełnienia źródłowe do badań nad łaciną średniowieczną w Polsce, do historii żup solnych w Wieliczce i w Bochni oraz do badań prozopograficznych nad patrycjatem krakowskim i szlachtą

małopolską w połowie XV wieku (nr 3, 30 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych).

5.3. Inne tematy badawcze

5.3.1. Wspólnie z Jerzym Mańkowskim dokonaliśmy odkrycia i częściowej publikacji dokumentu fundacji kolegium mansjonarzy przy kościele parafialnym w Krasnem. Odkrycie to zmieniło poglądy badaczy literatury polskiej na wczesne funkcjonowanie polskiego przekładu Psalmów Dawidowych autorstwa Jana Kochanowskiego (nr 37 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych).

5.3.2. W ramach projektu "Łacina jako język elit. *Res Publica Polonorum* a *Respublica Litteraria Europaea*" współpracowałam z wydawcą staropolskich diariuszy podróży Władysławem Markiem Kunickim-Goldfingerem w badaniach nad zakresem występowania i rolą łaciny w tychże diariuszach (nr 32 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych).

5.3.3. Przeanalizowałam rolę przedstawień świata zwierzęcego na *Carta Marina* – pierwszej dokładnej mapie Skandynawii, opublikowanej w Wenecji w roku 1539 przez Johannesa Magnusa (nr 22 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych).

5.3.4. Jestem autorką przekładu na język polski "Żywotu Sokratesa" autorstwa włoskiego humanisty Giannozzo Manettiego (nr 38 w załączonym wykazie opublikowanych prac naukowych),

5.3.5. Konsultowałam w zakresie paleografii łacińskiej, edytorstwa naukowego i źródłoznawstwa następujące tematy badawcze, realizowane w mojej jednostce macierzystej na Uniwersytecie Warszawskim:

1) Corpus Diplomaticum Hispano-Polonicum.
2) Edycja kodeksu Tragoediae sacrae [R 380] z Biblioteki Uniwersytetu w Uppsali.
3) Zróżnicowanie gwar polskich na Ukrainie w porównaniu z gwarami polskimi na Białorusi i Litwie.
4) Kontakty językowe polszczyzny na pograniczu wschodnim.